DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 20. Miechów, dnia 15. października 1916.

TREŚĆ (308 327): 308. Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z 26. września 1916 r. o wprowadzeniu monopolu spirytusu i wódki. (Rozporządzenie wykonawcze). — 309. Postanowienia o opłacie dodatkowego podatku z powodu zaprowadzenia monopolu spirytusu i wódki. — 310. Powołanie związku przedsiębiorców gorzelni w Lublinie do współdziałania przy przeprowadzeniu monopolu spirytusu i wódki.— 311. Karty tożsamości osoby i paszporty do podróży. — 312. Ucieczka jeńców wojennych. — 313. Ruch wozów w nocy. — 314. Wypłata pożyczek. — 315. Zwalczanie chorób płciowych. — 316. Ogłoszenie w sprawie niedozwolonego handlu i przemytnictwa. — 317. Ogłoszenie w sprawie zaoszczędzenia zboża dla konsumcyi. — 318. Kontrola melassy. — 319. Komisya aprowizacyjna. — 320. Muzeum handlowe »Centrali dla obrotu towarowego«. — 321. Obrót mydłem. — 322. Zakaz wykonywania praktyki weterynaryjnej przez znachorów. — 323. Koszta oszacowania zwierząt przeznaczonych z urzędu na zabicie. — 324. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 20. września 1916 o podwyższeniu należytości pocztowych. — 325. Dobrowolne zgłaszanie się mieszkańców terytoryum okupowanego do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej. — 326. Wykrywanie zbrodniarzy. — 327. Wyroki.

308.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w Lublinie z dnia 26. września 1916 o wprowadzeniu monopolu spirytusu i wódki. Rozporządzenie wykonawcze.

Na podstawie § 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dn. 22. kwietnia 1916 Nr. 55, Dzien. rozp., zarządza się co następuje:

§ 1.

Wyjęcie z pod monopolu.

Od monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia) wyjęta jest wódka wprowadzona z Austr.-węgierskiej Monarchii, wytworzona z owocu albo przez dodanie roślinnych substancyi (likier, rosolis, rum, śliwowica, koniak), jakoteż wódka w kraju okupowanym z owocu wyprodukowana.

Wódka wprowadzona a z pod monopolu wyłączona podlega opłacie, którą pobiera się za opłatą cłową — wynoszącą przy stopniowości do 50° alkoholu 50% stopy cłowej — przy stopniowości wyższej — 75% stopy cłowej. W tej opłacie mieszczą się już rządowe należytości komisyjne.

§ 2.

Ograniczenia sprzedaży.

Osoby, które w myśl § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii do sprzedaży spirytusu, wódki są upoważnione, mogą tylko ten spirytus i wódkę sprzedawać, które w myśl § 1 z pod monopolu są wyłączone, albo od c. i k. Wojskowego Zarządu są pobierane, albo wyprodukowane są ze spirytusu, wódki od Zarządu wojskowego zakupionych.

§ 3.

Ceny zakupna i sprzedaży przez c. i k. zarząd wojskowy Ceny sprzedaży.

Producent zobowiązany jest oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu spirytus albo wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie rektyfikowanym po 8.2 kop. za 1° wiadrowy alkoholu loco miejsce odstawy przez c. i k. Zarząd wojskowy oznaczyć się mający. Ilość, stopniowość oddanego alkoholu będą urzędownie przez c. i k. Zarząd wojskowy badane co do każdego producenta w stale oznaczonych miejscach odbioru.

Wynagrodzenie za zrafinowanie ustanawia się po 1 kop. od 1 stopnia wiadrowego, oddanego do rafinowania spirytusu. Ceny i wynagrodzenie za rafinowanie ustanawia się tylko dla spirytusu wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża.

Spirytus wyprodukowany z innych przedmiotów (melasa, buraki), jakoteż spirytus drożdżowy nie nadaje się do konsumcyi, lecz tylko dla celów przemysłowych, lub na wywóz za granicę. Ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych wyrobów będą każdorazowo przy odbiorze przez c. i k. Zarząd wojskowy oznaczone.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje koncesyonowanym handlarzom spirytus i wódkę za cenę, która przez c. i k. Zarząd wojskowy w ten sposób będzie wyznaczona, że handlarzowi pozostanie od ceny sprzedaży najwyżej 5% prowizyi. Cena musi być złożoną w monecie złotej, obliczonej według każdorazowego jej kursu. Urząd poborowy jest uprawniony w wypadkach na uwzględnienie zasługujących pobierać cenę i w innych ustawowych walutach. Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za 1 stopień wiadrowy alkoholu. Cena sprzedaży nie ma zastosowania do wódki wyjętej w myśl § 1 z pod monopolu, jakoteż do wódki, którą wprawdzie pobrano z c. i k. Zarządu wojskowego, jednak przerobiono ją przez dodanie roślinnych substancyi (likier, rum, koniak).

§ 4.

Warunki objęcia, oddania i sprzedaży.

Objęcie spirytusu, wódki od producenta uskuteczniają organa zaopatrzone przez c. i k. Zarząd wojskowy w odpowiedne pełnomocnictwa. Oddanie spirytusu, wódki do handlu następuje tyko w stanie rektyfikowanym o sile 50 lub 95 stopni alkoholu — w ilościach nie mniejszych jak 1 wiadro (12.299 litra) w flaszkach opieczętowanych, zaopatrzonych etykietą o zawartości 1/40, 1/20, 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach, lub w innych naczyniach.

Ceny sprzedaży spirytusu, wódki w naczyniach zamkniętych będą wyraźnie na naczyniach uwidocznione. Ceny zaś w wyszynku za 1/8 część litra i za mniejsze ilości mają być wywieszone w lokalu na miejscu widocznem.

§ 5.

Przewóz.

Każdy przewóz spirytusu, wódki ma być zaopatrzony urzędowym potwierdzeniem na dowód, że jest wykonywany według prawa monopolowego c. i k. Zarządu wojskowego lub też za jego zezwoleniem.

Z powyższego przepisu są wyłączone transporty: 1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku, wódki owocowej (§ 1, 3 ustęp końcowy); 2) spirytusu, wódki, które właśnie przez c. i k. Zarząd wojskowy do handlu oddane zostały (§ 4 ust. 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, którzy zajmują się produkcyą, sprzedażą spirytusu, wódki, mają ściśle postępować według przepisów przez c. i k. Zarząd wojskowy wydanych co do sposobu produkcyi, napełniania, przelewania — odbioru, obejmowania spirytusu. Do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu może c. i k. Zarząd wojskowy powołać stowarzyszenie, zakład i tych obowiązki — prawa oznaczyć.

§ 7.

O koncesyi na prawo sprzedaży.

Koncesya na sprzedaż spirytusu, wódki, monopolowi podległych, upoważnia do poboru i sprzedaży tych napoi spirytusowych w takich naczyniach, w jakich od c. i k. Zarządu wojskowego pobrane zostały. (§ 4 ust. 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do poboru napoi w takich naczyniach, w jakich od c. i k. Zarządu wojskowego zostały pobrane, a nadto do sprzedaży w naczyniach niezamkniętych (§ 8 rozp. Nacz. Wodza armii).

Koncesya monopolowa co do wódki, która monopolowi nie podlega, upoważnia do poboru i sprzedaży tej wódki w wszystkich naczyniach zamkniętych według przepisów handlowych zaś koncesya na wyszynk upoważnia do poboru napoi spirytusowych w naczyniach wyżej wymienionych, a do sprzedaży zaś w niezamkniętych naczyniach.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, którzy produkują spirytus, wódkę, są obowiązani ilość mającego się wyrobić produktu w kampanii od 1. września do końca sierpnia następnego roku podać do wiadomości do 31. lipca każdego roku w drodze Komendy obwodowej. Jeneralne Guber-

natorstwo wojskowe wyznaczy pojedynczym gorzelniom ilość mającego się wyprodukować spirytusu, oraz rafinerye, do których mają go dostawić. Kontyngent będzie przyznany tylko gorzelniom rolniczym w miarę ich możności produkcyi, w stosunku należącego do gorzelni gruntu a nadto pod warunkiem, że uzyskana z pędzenia wódki braha użytą będzie na karmę bydła.

Gorzelnie-rafinerye, które w ubiegłej kampanii nie były w ruchu, otrzymają kontyngent tylko wtedy, gdy podjęcie ruchu nastąpi za zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego — to zezwolenie będzie wydane w miarę rzeczywistego zapotrzebowania.

Przedsiębiorstwa, które w roku dostawią mniej jak 80% wyznaczonego spirytusu a nieudowodnią przyczyny niemożliwości dostawy wyznaczonej ilości, mogą być przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zamknięte. Ten paragraf nie ma zastosowania do wódki wyprodukowanej z domieszką roślinną (likier, rosolis, rum, koniak), lub do wódki owocowej.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Wprowadzenie i sprzedaż spirytusu denaturowanego są z obecnych zarządzeń wyłączone i będą przez specyalne przepisy c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego uregulowane. Przytem będzie sposób denaturowania, tudzież pobór środka denaturacyjnego oznaczony.

§ 10.

Ubytki.

Gorzelniom rolniczym będzie przyznany 2% opust za ubytki od całorocznej produkcyi. W tem potrąceniu ubytku mieszczą się wszystkie straty produkcyi, magazynowania i transportu — dalsza bonifikacya gorzelń nie ma miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Pozostałe w dniu 1. października w gorzelniach i rafineryach zapasy spirytusu zabierze c. i k. Zarząd wojskowy za cenę w § 3 podaną i pod warunkami tamże podanymi.

Za te ilości obecnie uiszczona opłata monopolowa będzie przy odbiorze zwróconą, a przy rektyfikowanym spirytusie z dodaniem 2% za rektyfikacyjne i składowe ubytki — przeto po 30.6 kop. za 1° wiadrowy objętego rektyfikowanego spirytusu. W dniu 1. października b. r. u handlarzy i w magazynach (hurtowne składy) znajdujące się zapasy spirytusu i wódki podlegają od 1 wiadra w górę, dodatkowemu podatkowi po 4 kop. od 1° wiadrowego alkoholu.

§ 12.

Powyższe zarządzenie wchodzi w życie od 1. października 1916.

309.

Postanowienia o opłacie dodatkowego podatku z powodu zaprowadzenia monopolu spirytusu i wódki (§ 11 rozporządzenia wykonawczego z dnia 26. września 1916).

Art. I.

Przedmiot opodatkowania.

Zapasy spirytusu i wódki znajdujące się w kraju okupowanym w dniu 1. października b. r. w magazynach (składy hurtowne, składy, u handlarzy, włącznie u szynkarzy), które przeszły do wolnego obrotu i do sprzedaży są przeznaczone, podlegają dodatkowemu podatkowi po 4 kop. od 1 stopnia wiadrowego.

Art. II.

Uwolnienia.

Od dodatkowego podatku wolne są napoje spirytusowe: *a.* z Austro-Węgier wprowadzone i od monopolu wyłączone (§ 1 rozp. wykon.); *b.* objęte przez Zarząd wojskowy; *c.* znajdujące się u osób prywatnych; *d.* znajdujące się w magazynach u handlarzy spirytus i wódka w ilości mniejszej od 1 wiadra absolutnego alkoholu.

Art. III.

Zgłoszenie.

Osoby, które w myśl art. I. mają zapasy spirytusu i wódki dodatkowej opłacie podlegające, są obowiązane ilość, zawartość alkoholu, miejscowość, miejsce przechowywania tych zapasów według stanu z dnia 1. października 1916 najdalej do 6. października b. r. u przynależnego posterunku straży skarbowej zgłosić w 3-ym egzemplarzu. Organ straży skarbowej, który zgłoszenie odebrał, ma zbadać prawdziwość zgłoszonego zapasu i na 3 egzemplarzach zgłoszenia te potwierdzić. Poprawiane, kreślone, niedokładne zgłoszenia należy zwrócić. Jeden egzemplarz zgłoszenia dostanie strona.

Art. IV.

Oznaczenie ilości i stopniowości.

Ilość zapasów spirytusu i wyrobów z wódki oznacza się, według faktycznej zawartości pojedynczych naczyń, zaś przy niepełnych naczyniach na podstawie kubicznego obrachowania.

Stopniowość podlegającego zgłoszeniu spirytusu i wyrobów z wódki oblicza się:

1) przy spirytusie na 90⁰;

2) przy esencyach spirytusowych na 70⁰;

3) przy rumie, koniaku, śliwowicy, francuskiej wódce na 60⁰;

4) przy zwykłych do picia wódkach, przy szczególnie przygotowanych jednak nie słodzonych wyrobach na 50⁰;

5) przy likierach, rosolisach, słodzonych wyrobach na 35⁰ alkoholu.

Art. V.

Urzędowe postępowanie ze zgłoszeniem.

Na podstawie zgłoszenia następuje urzędowe sprawdzenie ilości, stopniowości zapasów spirytusu i wódki według art. IV. Od 1. października 1916 sprzedany spirytus i wódka dolicza się do urzędownie sprawdzonego zapasu, natomiast od zarządu monopolowego pobrane, potrąca się. Urzędownie stwierdzony wynik badania zapasów, jakoteż przypadający do zapłaty dodatkowy podatek notuje się w zgłoszeniu przedłożonem przez stronę na każdym z 3 egzemplarzy. Strona jest zobowiązana wymierzony jej dodatkowy podatek zapłacić w ciągu dni 8 w kasie przynależnego obwodu i zgłoszenie wraz z potwierdzeniem kasowem o zapłacie podatku przedłożyć dotyczącemu posterunkowi straży skarbowej. Zgłoszenie ma strona przechować do końca listopada 1916 r..

Art. VI.

Transport.

Spirytus i wyroby z wódki, które w czasie zgłoszenia znajdują się w transporcie, ma odbiorca po nadejściu transportu w terminie 3 dni zgłosić u dotyczącego posterunku straży skarbowej i przypadający podatek opłacić. Dla tych transportów ma zastosowanie postanowienie art. V.

Art. VII.

Prawo kontroli.

Osoby opłacające dodatkowy podatek są zobowiązane do końca listopada 1916 w sprawie zapasów spirytusu i wódki, ich miejsce poboru i opłatę podatku wykazać i stoją pod tym względem w tym okresie czasu pod kontrolą skarbową.

Art. VIII.

Postanowienia karne.

W razie niezgłoszenia zapasu spirytusu i wódki według stanu z dniem 1. października b. r. albo za zgłoszone a o 10% większe sprawdzone i znalezione, wymierza się karę w wysokości podwójnej, aż do czterokrotnej ukróconego podatku, zaś do 6. października b. r. niezgłoszone zapasy uznane będą za przepadłe. W razie nieściągalności kary pieniężnej następuje kara aresztu. W myśl przepisów zgłoszone zapasy spirytusu, o ile stanowią przedmiot rządowej sprzedaży monopolowej mogą być na podstawie dotychczasowych koncesyi sprzedawane do 15 października b. r. włącznie. W dniu 15. października b. r. niesprzedane, ale zgłoszone zapasy odkupi związek gorzelników w Lublinie według ustanowionych cen, natomiast znalezione a nie zgłoszone zapasy będą za przepadłe uznane.

Miechów, dnia 28. września 1916.

310.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń w Lublinie do współdziałania przy przeprowadzeniu monopolu spirytusu i wódki.

W odniesieniu do § 6 rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 26. września 1916 r., Dziennik rozporządzeń Nr. 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w myśl § 8 wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie, względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezzwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loco stacya kolejowa,

zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8.2 kop. loco rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend obwodowych spis osób, zajętych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4, ustęp 1 przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. I. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3, ustęp 1 przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym 1 kop., tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spirytusu.

Artykuł III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wodkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4, ustęp 2 przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3, ustęp 4 tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończeniu kampanii (§ 8 przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy obwodowej w przeciągu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% miesza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1.84; mięszanina ta, ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawić spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	23 R. 50 kop.
na flaszkach objętości 1/40 wiadra . . .	— R. 59 kop.
na flaszkach objętości 1/20 wiadra . . .	1 R. 18 kop.
na flaszkach objętości 1/4 wiadra . . .	5 R. 88 kop.

b) przy 95-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	44 R. 65 kop.
na flaszkach objętości 1/40 wiadra . . .	1 R. 12 kop.
na flaszkach objętości 1/20 wiadra . . .	2 R. 24 kop.
na flaszkach objętości 1/4 wiadra . . .	11 R. 17 kop.

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed

uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieźć się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego. Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskutecznić wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11 ustęp 2 rozporządzenia Najwyższego Wodza armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

Artykuł VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r. i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26. września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki, nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyj, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucyi w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 Rubli.

Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowemi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwróconą Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. października 1916 r., o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie niedotrzymania tego terminu nakłada się na Związek karę w kwocie 100 Rubli za każdy dzień opóźnienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało nie z jego winy.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu.

a) za spirytus surowy w rafineryi . . . . . 7 kop.
b) za spirytus rafinowany . . . . 8.2 kop.

Do zbycia spirytusu lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu i wódki.

311.

Karty tożsamości osoby i paszporty do podróży.

I.

1. Karty tożsamości osoby wystawia Komenda obwodowa tylko na podstawie podań pisemnych albo protokołów (przypomnień urzędowych).

2. Podania o wystawienie karty tożsamości osoby należy wnosić w urzędzie gminnym stałego miejsca zamieszkania.

3. W podaniu (protokole) należy przytoczyć:

Imię i nazwisko, zawód, przynależność państwową (dla przynależnych do którejś miejscowości obszaru okupowanego: Królestwo Polskie), religię, miejsce zamieszkania i miejsce pracy lub zatrudnienia, dalej rys (opis właściciela) a mianowicie: dzień i rok urodzenia, wzrost, oczy, włosy, szczególne znamiona, znajomość języków.

W razie, jeżeli na żądanie strony spisuje się protokół w urzędzie gminnym, należy te szczegóły w nim przytoczyć.

4. Urząd gminny stwierdza podania strony na podstawie odpowiednich dowodów i umieszcza na podaniu lub protokole swe potwierdzenie.

5. Potwierdzone podanie przedkłada Urząd gminny Komendzie obwodowej, która wystawia kartę tożsamości osoby.

6. Ważność karty tożsamości wynosi sześć miesięcy.

7. Zwraca się uwagę, iż karta tożsamości osoby służy po myśli § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 25. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 35 do ułatwienia obowiązku wylegitymowania się, może zatem po za wypadkami, w których posiadanie jej jest wyraźnie przepisane (np. jako legitymacya do podróży w obszarze okupowanym) zastąpiona być innymi wiarygodnymi dokumentami.

II.

1. Paszporty do podróży (przepustki graniczne wystawiane przez Komendę obwodową) wydaje się również tylko na podstawie pisemnych podań (przypomnień urzędowych). Podania należy wnosić w Komendzie obwodowej.

2. Do podania należy dołączyć fotografię wiernie oddającą rysy właściciela. Używane lub przestarzałe fotografie zostaną odrzucone.

3. W podaniu należy przytoczyć: imię i nazwisko, zawód, przynależność państwową, religię, miejsce zamieszkania, miejsce pracy lub zatrudnienia, następnie rys (opis właściciela) a mianowicie: dzień i rok urodzenia, wzrost, twarz, włosy, oczy, usta, nos, szczególne znamiona i znajomość języków.

Powyższe szczegóły jak też i okoliczność, że

a) starający się o paszport jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i

b) w odnośnej miejscowości stale mieszka, lub też wykonywa swoje zatrudnienie lub zawód, muszą być przez przynależny urząd gminny na podaniu potwierdzone.

W razie, jeżeli do podania dołączono paszport lub ważną kartę tożsamości osoby, albo też jeżeli starający się o paszport znany jest osobiście w Komendzie obwodowej i powyższe daty w odpowiedni sposób udowodni, odpada potrzeba przedkładania tego potwierdzenia.

4. W podaniu musi być ściśle określony powód i cel podróży. Powód podróży musi być dokładnie uzasadniony. Nieścisłe wzmianki jak: w interesach, sprawach familijnych, do lekarza i t. d. nie są dostateczne.

5. Należytość stemplowa od paszportu wynosi 10 K., i musi bez wyjątku być uiszczona.

6. Czas ważności paszportu odpowiada zasadniczo powodowi podróży, nie może jednak przekraczać ~~sześciu~~ trzech miesięcy.

7. Jako osoby towarzyszące mogą być dopisane tylko dzieci poniżej 14 lat.

III.

1. Przy wystawianiu poświadczeń na podaniach o papiery legitymacyjne w szczególności, o ile chodzi o stałe miejsce zamieszkania, lub też o stwierdzenie miejsca pracy, lub zatrudnienia odnośnej osoby, ma Urząd gminny postępować z największą sumiennością i ścisłością i wystawiać takie potwierdzenia tylko w niewątpliwych wypadkach. Za prawdziwość odnośnego potwierdzenia są naczelnicy gmin osobiście odpowiedzialni.

2. Podania o wystawienie wszelkich dokumentów legitymacyjnych są wolne od stempla.

3. Dokumenta legitymacyjne, których ważność skończyła się, muszą być przed wystawieniem nowych zwrócone.

IV.

Karty tożsamości osoby, paszporty i przepustki graniczne wystawiane przez Komendę obwodową będą począwszy od dnia 1. listopada 1916 w drodze przynależnego posterunku c. i k. Żandarmeryi, który ma zaopatrzyć wszystkie dokumenta legitymacyjne w odcisk prawego palca wskazującego (w braku wskazującego palca, w odcisk prawego palca średniego, gdyby zaś ten brakował, lewego palca wskazującego, względnie, w razie braku tegoż, lewego palca średniego) właściciela dokumentu.

Właściciele dokumentów przedtem wystawionych mają zaopatrzyć je przed 1. listopada b. r. we wspomniany odcisk palca.

312.

Ostrzeżenie.

Ucieczka jeńców wojennych przedstawia znaczne niebezpieczeństwo połączone ze szkodą dla Armii.

Jeżeli kto, będąc świadomym tego niebezpieczeństwa pomaga jeńcom wojennym przy ucieczce, dopu-

szcza się przez to zbrodni przeciw sile zbrojnej państwa stosownie do postanowień § 327 wojskowej ustawy karnej.

Zbrodnia ta podpada postępowaniu doraźnemu i karaną będzie karą śmierci przez powieszenie.

Przestrzega się przeto każdego pod zagrożeniem skutków karnych, aby jeńcom wojennym nie udzielał schronienia lub pożywienia lub pomagał im do ucieczki przez wskazywanie im drogi, dostarczanie ubiorów w celu przebrania się lub w inny jakikolwiek sposób.

Ponieważ jeńcy wojenni oraz szpiedzy posługują się zazwyczaj ubraniami cywilnemi, nie należy również osobom obcym w miejscu nie zamieszkałym udzielać schronienia bez posiadania do tego osobnego uprawnienia lub bez poprzedniego doniesienia o nich władzy wojskowej lub miejscowej.

313.

Ruch wozów w nocy.

Ruch wozów c i ę ż a r o w y c h, ładownych, czy próżnych jest wzbroniony na wszystkich gościńcach i drogach tutejszego obwodu aż do dalszego zarządzenia od godziny 9 wieczór do godziny 6 rano.

Wozy służące do p r z e w o z u o s ó b, a niezawierające równocześnie żadnych towarów, nie podpadają pod niniejszy zakaz.

Przekroczenia tego zakazu karane będą dotkliwą grzywną.

Wójtowie i sołtysi mają ten rozkaz ponownie ogłosić ludności w sposób w miejscu używany.

314.

Wypłata pożyczek.

Zdarzały się wypadki, że Instytucye finansowe pożyczki udzielone i wypłacone w walucie koronowej — przerachowywały w swoich księgach na walutę rublową np. 200 koron — 100 R. i żądały od dłużników zwrotu kapitułu w rublach.

W myśl Art. 1243, 1395, 1902 ust. cywilnej pożyczka zwrotna jest w tej walucie, — w jakiej udzieloną została, — dłużnik do innego zwrotu nie może być zmuszony i nieuzasadnionemu żądaniu może się w drodze sądowej sprzeciwić.

Ostrzega się zatem instytucye finansowe przeciw podobnemu niezgodnemu z ustawą postępowaniu z nadmienieniem, że w razie przekroczenia powyższych przepisów — odnośnym instytucyom zakazane zostanie dalsze wykonywanie czynności.

315.

Zwalczanie chorób płciowych.

Wskutek polecenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojsk. w Lublinie z dnia 12. września 1916 D. Nr. 103817 wzywa się wójtów do utworzenia w każdej gminie Komitetu gminnego celem zwalczania chorób płciowych.

Do współudziału należy zaprosić księży, lekarzy, personal nauczycielski, Komitet ratunkowy gminny i powiatowy.

Miasto Miechów utworzy nadto Komitet powiatowy do zwalczania chorób płciowych.

W drodze popularnych wykładów, w odpowiedni do grona uczestników sposób, mają miejscowi lekarze lub okręgowi pouczyć jak najszersze warstwy ludności cywilnej i wojskowej o grożącem, przez stosunki wojenne wzmożonem niebezpieczeństwie rozległego rozszerzania się chorób płciowych. O postępie akcyi celem zwalczania chorób płciowych mają wójtowie 15-go każdego miesiąca złożyć sprawozdanie c. i k. Komendzie obwodowej.

316.

Ogłoszenie
w sprawie niedozwolonego handlu i przemytnictwa.

W myśl rozp. c. i k. Wojsk. Jener. Gubernatorstwa w Lublinie E. V. präs. Nr. 13901/16, ogłasza się jak następuje:

Pomimo ostrych zakazów szerzy się przemytnictwo i niedozwolony handel w niektórych gminach obwodu w zatrważający sposób. By temu zapobiedz, zarządza się:

1) Osoby przyłapane na przemytnictwie, lub niedozwolonym handlu, bez względu na to czy są, lub nie są właścicielami zakwestyonowanych towarów, będą natychmiast aresztowane i zatrzymane w w i ę z i e n i u aż do przeprowadzenia rozprawy.

2) Oprócz konfiskaty zakwestyonowanego towaru zajmie się także wóz i zwierzęta pociągowe, które towar przewoziły bez względu na to, czy są własnością skazanego, lub też nie. Trzecie osoby mogą w tym wypadku poszukiwać swoich pretensyi na skazanym.

3) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Miechów, dnia 3. października 1916.

317.

Ogłoszenie
w sprawie zaoszczędzania zboża dla konsumcyi.

W myśl rozp. c. i k. Wojsk. Jener. Gubernatorstwa w Lublinie E. V. präs. Nr. 13901/16 podaje się do publicznej wiadomości:

1) Jęczmień należy od tej pory do zboża chlebowego.

Karmienie jęczmieniem jest zakazane.

2) Zmniejsza się ilość zboża do wyżywienia jak następuje:

a) dla producentów zboża:
na 366 gr. zboża;
lub 300 gr. mąki.

b) dla nieproducentów (mieszkańc. miast):
na 250 gr. zboża;
lub 200 gr. mąki

na dzień i głowę.

3) Karmę dla koni ustanawia się na dzień i sztukę: 1'75 kg. owsa. Więc jęczmieniem karmić nie wolno.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

318.

Kontrola melasy.

Ażeby zapobiedz nadużyciom przy obrocie melasa, zarządza się co następuje:

Ustalone przy zakupie melasy ceny ważne są przy gęstości 40° Beaumé dostarczonej melasy, wymierzonej przy pokojowej temperaturze (16—20° C.).

Jeżeli dostarczona melasa wykazuje przy odbiorze mniejszą gęstość, niż 40° Beaumé, to należy potrącić za każdy stopień Beaumé 1/33 umówionej ceny kupna za 100 kg., o ile ta gęstość przewyższa jednak 35° Beaumé. Przy dostarczeniu melasy, gdzie towar wynosi 35° Beaumé, lub mniej, należy za każdy stopień Beaumé obniżyć cenę 1/20 za 100 kg. Melasa przy gęstości 30° Beaumé, o ile takowa skonstatowana jako kwaśna, wykluczona jest od dostawy.

Za każdy stopień Beaumé dostarczonej melasy, wykazujący więcej niż 40° Beaumé, podwyższa się cenę kupna o 1/20 za 100 kg. Jednakże ta wyższa gęstość może być uzyskana jedynie przez wyższą koncertracyę, a nie przez jakąkolwiek domieszkę, wykluczającą melasę od dostawy.

319.

Komisya aprowizacyjna.

W uzupełnieniu zarządzeń wydanych co do Komisyi aprow. w Dz. urz. Nr. 10 punkt 165, zarządza się co następuje:

W miejsce ks. Adama Błaszczyka, ustanawia się członkiem dla gmin Igołomia i Wawrzeńczyce p. Henryka Wójcickiego z Tropiszowa. Zastępcą jest p. J. Woźniakowski z Wawrzeńczyc.

W miejsce ks. Klemensa Szeronosa ustanawia się dla gmin Iwanowice i Niedźwiedź p. Wincentego Piwowarskiego z Przestańska. Zastępca p. W. Ząbczyński z Niedźwiedzia.

W miejsce p. J. Saskiego, dla gmin Miechów wieś i Rzeżuśnia ustanawia się p. Andrzeja Dudę z Rzeżuśni. Zastępca p. Adamek z Poradowa.

Wszyscy członkowie komisyi aprowizacyjnej obowiązani są jawić się na posiedzeniach zwołanych przez Komendę obw. W razie nagłej przeszkody należy zawiadomić zastępcę, który wówczas ma się jawić na posiedzeniu i przynieść ze sobą usprawiedliwienie, dlaczego członek komisyi nie może wziąć udziału w posiedzeniu.

Nieuzasadnione niejawienie się, niezawiadomienie zastępcy i t. p., niewytłómaczone zaniechanie, karać się będzie grzywną do 50 K.

Wzywa się powtórnie wszystkich członków, ażeby okazali więcej aniżeli dotychczas zainteresowania się zarządzeniami, odnoszącemi się do interesów ogółu.

320.

Muzeum handlowe „Centrali dla obrotu towarowego".

C. i k. Centrala dla obrotu towarowonego w Krakowie podaje do wiadomości, że urządziła nową sekcyę pod nazwą »Muzeum handlowe«.

Sekcya ta ma za główne zadanie wprowadzić handel i przemysł w c. i k. obszarze okupowanym Polski na właściwe tory, względnie uzupełnić braki w tym kierunku.

Oddział »Muzeum handlowego« udzielał będzie informacyi handlowych, a mianowicie wskaże źródła nabycia i miejsca zbytu towarów, dalej udzielał będzie szczegółowych informacyi co do pojedynczych artykułów, cen targowych, zwyczajów handlowych i t. d., nadto starać się będzie o pośrednie połączenie handlowe między firmami Monarchii i c. i k. Obszaru okupowanego, a nadto zamierza przez założenie zakładu dla informacyi kredytowych oprzeć cały handel na realnych podstawach.

Jako miejsce pośrednictwa pomiędzy »Muzeum handlowem« a tutejszem kupiectwem służy Komenda obw. Każdy interesent może jednak zwracać się wprost do »Muzeum handlowego«.

Wzywa się wszystkich interesentów, aby Komendzie obwodowej stawiali wnioski i propozycye według następujących punktów:

1) Otwarcie albo zamknięcie zakładów fabrycznych i przemysłowych, jakie w ciągu wojny zaszły albo obecnie są zamierzone.

2) Możliwość otworzenia nowych zakładów.

3) Większe kontrakty albo dostawy na podstawie ofert, co do jakich artykułów i po jakich cenach i t. p.

321.

Obrót mydłem.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego E. V. Nr. 81110/16, wolno wprowadzać mydło w handel tylko w kawałkach wagi 1 funta, t. j. 400 gramów.

322.

Zakaz wykonywania praktyki weterynaryjnej przez znachorów.

Z uwagi na zaszły wypadek leczenia konia dotkniętego nosacizną przez znachora, którego nie przedstawiono sądowi do ukarania, podaje się do wiadomości i przestrzegania co następuje:

W myśl § 220 rosyjskiej ustawy sanitarnej najnowszego wydania, nie wolno nikomu bez odpowiedniego świadectwa trudnić się jakimkolwiek działem praktyki lekarskiej, tem samem i weterynaryjnej.

Przekroczenia tego zakazu podpadają karze sądowej. Austryacka ustawa o chorobach stadnych zawiera analogiczne przepisy w § 29 i 64, gdzie powiedziano, że leczenie zwierząt dotkniętych chorobą stadną, podejrzanych o zarazę lub też o zarażenie się dozwolone jest tylko lekarzom weterynaryjnym, że zaś leczenie takich zwierząt przez znachorów nie tylko utrudnia tępienie chorób stadnych, lecz niejednokrotnie przyczynia się do dalszego rozszerzania się tychże, przeto Komenda obwodowa we wszystkich doszłych do wiadomości tego rodzaju wypadkach wdroży postępowanie karno-sądowe.

Przekroczenia powyższego zakazu karane będą aresztem od jednego dnia do trzech miesięcy lub grzywną od 10 do 1000 koron.

Naczelnikom gmin i Żandarmeryi poleca się dopilnować przestrzegania tych zarządzeń a przekraczających donosić.

323.

Koszta oszacowania zwierząt przeznaczonych z urzędu na zabicie.

Za oszacowanie koni przeznaczonych z urzędu na zabicie nie należy się ocenicielom żadne wynagrodzenie.

Koszta za pomoc przy sekcyi, względnie za zabicie koni i zakopanie padliny w gminach ponosić mają gminy, zaś na obszarach dworskich właściciele zwierząt.

Przedłożone z tego powodu rachunki nie będą zatem likwidowane.

324.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 20. września 1916, o podwyższeniu należytości pocztowych.

§ 1.

Od 1. października 1916 począwszy ustanawia się należytości pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogórą, Austryą, Węgrami i Bośnią i Hercegowiną jak następuje:

1. Listy:

Za list do 20 g. . . . . 15 h.
za każdych dalszych 20 g. . . . . 5 h.

2. Karty korespondencyjne:

Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:

a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym . . . . 8 h.
b) za inne karty . . . . 10 h.

3. Druki:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 3 h.

4. Próbki towarowe:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 350 g.) . . . 5 h.
najmniej jednak . . . . 10 h.

5. Przesyłki mięszane (składające się z druków i próbek towarowych):

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 5 h.
najmniej jednak . . . . 10 h.

6. Należytość wpisowa:

Dla każdej przesyłki . . . . 25 h.

7. Listy wartościowe:

a) należytość jak za list polecony o równej wadze;
należytość wartościowa:
za każdych 300 K. podanej wartości lub początkowej części tejże . . . . 10 h.

całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak najmniej . . . . 60 h.

8. Pakiety: —

do 5 kg. . . . . , . . , 80 h.

9. Przekazy pocztowe:

Należytość składa się:

a) z należytości zasadniczej . . . . 15 h.
za każdy przekaz,

b) z należytości wartościowej . . . . 5 h.
za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

10. Pakiety obciążone zaliczką:

Należytości przy nadaniu:

a) należytość jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki;

b) należytość za okazanie . . . . 10 h.
Należytości w razie wykupna zaliczki:
Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.

11. Należytość awizacyjna:

Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu . 5 h.

12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:

Należytość wynosi . . . . 25 h.
Należytość tę należy uiścić przy doręczeniu zawiadomienia.

13. Za upoważnienie wypłaty:

z powodu zaginięcia przekazu i t. p.
Należytość wynosi . . . . 25 h.
którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia i t. p.

14. Za dochodzenie

o należytem doręczaniu przesyłki za rewersem . 25 h.
Należytość tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.

15. Należytość cłowa:

za oclenie przez pocztę:
za każdy pakiet . . . . 25 h.
za każdą przesyłkę poczty listowej . . . . . 5 h.

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacyach na wstępie wymienionych każdocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem obowiązują te same należytości. Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi . . . . 25 h.
za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

325.

Dobrowolne zgłaszanie się mieszkańców terytoryum okupowanego do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej.

Na podstawie zarządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie F. A. Nr. 106502 z 5. października b. r. — ogłasza się co następuje:

C. i k. Najwyższa Komenda armii rozporządzeniem M. V. P. Op. Nr. 66390 zezwoliła na dalsze przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców terytoryum okupowanego do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Warunki przyjęcia dobrowolnie zgłaszających się obok fizycznego uzdolnienia są:

a) poprawne władanie językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie (ci, którzy władają językiem niemieckim mają pierwszeństwo);

b) odpowiednia do zakresu służby inteligencya;

c) bez zarzutu dotychczasowe zachowanie się;

d) wiek nad lat 18 a 32 lat nieprzekraczający;

e) zabranie ze sobą ciepłego nakrycia, dobrego ubrania — obuwia i bielizny;

f) złożenie własnoręcznie pisanego i podpisanego zobowiązania się służenia co najmniej 2 lat i poddania się przez ten czas wszystkim straż skarbową obowiązującym dyscyplinarnym i sądowym przepisom.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zastrzega sobie jednak prawo przyjętego każdego czasu bez podania powodów ze służby wydalić.

Małoletni mają przedłożyć pisemne zezwolenie ojca (opiekuna), które przez gminę ma być potwierdzone.

Ci ochotnicy otrzymają następujące pobory:

1) każdorazowe przepisane wojenne relutum (obecnie dziennie) . . . . 3 K. 90 h.
2) wynagrodzenie dzienne . . . . 2 K. 74 h.
3) polowy dodatek dziennie . . . . . . 1 K. 20 h.
które co dziesięć dni z góry się wypłaca.

Podwójne wojenne relutum tymże osobom przy użyciu ich do służby po za miejscem służbowem nie przysługuje.

Ponadto otrzymają ubranie, t. j. płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę, parę trzewików.

Pisemne prośby wraz z potrzebnymi dokumentami mają ubiegający się złożyć osobiście w c. i k. Komendzie obwodowej.

326.

Wykrywanie zbrodniarzy.

J. N. 14887/16 M. G. G. z dnia 14. września 1916.

Osoby, które nie będąc do tego zobowiązane, podadzą władzom zarządu wojskowego lub organom tegoż daty, prowadzące bądźto wprost do ujęcia złoczyńców, bądźteż mogące ujęcie to bezpośrednio spowodować, dalej osoby, które same złoczyńców pochwycą, mogą otrzymać za pozwoleniem W. G. G. nagrodę pieniężną.

Stosownie do tego mogą być w poszczególnych wypadkach stawiane wnioski na przyznanie nagrody pieniężnej.

327.

Wyroki.

C. i k. Sąd wojskowy w Miechowie ukarał następujące osoby:

1) Studzisbę Kazimierza, z Czapel Wielkich, gm. Rzeżuśnia, za zbrodnię kradzieży, trzymiesięcznem więzieniem.

2) Krzyworzekę Józefa, z Narania, gm. Iwanowice, za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni i za przestępstwo sprzeniewierzenia, trzymiesięcznem więzieniem.

3) Gasa Franciszka, z Podleśnej Woli, gm. Wielko-Zagórze, za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała, dwumiesięcznem obostrzonem więzieniem.

4) Zielińskiego Pawła, ze Słomnik, za słowną obrazę patroli wojskowej, jednomiesięcznem obostrzonym aresztem.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX
podpułkownik.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.